kostis ta ikka ömmas lapselikus meles, ni kui ennegi omma kaswatajale, ilma et innimeste teadmise himmo se läbbi olleks waigistud sanud. Ta mälletas agga sedda, et ta kord ühhe walge näoga hea emmanda jures olnud, kes tedda öpetand palwed teggema, ja ühhe hea mehhe jures sesammasugguse näoga. Temma olla sedda head emmandat mamaks hüüdnud, olla telkides ellanud, siis jälle musta rahwa hulgas, kus ta ka kanneelide selgas söitnud. Emese ellust Türklase jures olli keigeennam ta meles se ärjanahhast sölmpiits, miska se kurri mees tedda iggakord peksnud, kui tedda kuulnud omma palwid luggewad. „Agga," lisas laps jure, „sedda ennam se mees mind selle pärrast löi, sedda armsamaks jäid mulle mo palwed, sedda tihhim palluśin ma waikśel öajal ja möda linna ulitsaid käies, kui mind asjo ajama sadeti. Sest se olli mul ikka wägga armas tö; mul olli nenda kui oleksin ma mama jures olnud, kes mind ialgi ei lönud, waid mind wägga armastas, ja mötlesin ikka, et se nimmi Jusśuw, mis ülle mo issand ni wihhane olli hea innimestele nisuggune sönna olleks, mis köigis häddas aitab, mis kurjad neile teggewad. Sel öśel, enne sedda kui mo issand mind raskeste peksis, ei wöinud ma öiete maggada ja

luggesin siis palje, ja et ma kül selsammal hommikul palje piddin kannatama: tulli ommeti ka selsammal päwal minno uus issa, Kristow, kes mind mo willetsusest ärrapeastis."

Ni halle kui sesinnane lapselik kohtlane teatus neile olli, kellel üks ärras süidda waeste laste ning willetsate wasto on, siiski ei sanud surem hulk sest ennese teadmise himmo udise järrel mitte waigistada, waid piddas poisikest ennese arwates pea selle, pea teise suurt suggu rahwa lapseks, kelle wannemad Amerika-maal reisides pagganate kätte juhtunud ja se läbbi kas pärrisorjaks ärramüüdud ehk surmatud sanud. Se noor öppetaja kellest essite räkisin, et temma laewa peal seltsis reisides palje Jusśuwiga könneles, olli möisniko poeg ja wägga targast kolitud mees, kes pärrast omma öppiaastaid mönda aega hommikomaal olli reisinud ja nüüd taggasi tulli, kus temmal palje suggulasi, tuttawaid ja sõbro ollid, kes tedda nüüd kord korralt wöersele palluśid, et ta neile wöera ma asjust könneleks ehk munst tarkusest mönda ärraselletaks. Iggal pool räkis ta ka ikka Jusśuwi halledast loost, ja et ta ni illus, möistlik ja tark poisike olla; kes temma arwates ka suurtsuggu rahwa laps, kelle wannemad agga, kas orja pölwe ärramüüdud ehk pagganate käe